

Uit de tijd door Edith Potjer

column

De duif uit Nangijala.

In het Achaatlogo staat een witte duif.

In 1995 moest ik een logo bedenken voor het op te richten uitvaartbedrijf.

Ik had net het boek van Astrid Lindgren gelezen: de gebroeders Leeuwenhart.

Een prachtig (kinder) boek met het verhaal over twee broers die een poesje na elkaar overlijden (de één door een brand en de ander door een ziekte) en hun avonturen verder beleven in een andere wereld, het paradijs Nangijala. Daar ontmoeten ze een wijze vrouw die vrede wil brengen in de wereld.

Ze gebruikt witte duiven om de boodschappen over te brengen van de ene wereld naar de andere.

Die witte duif vinden we ook terug in het verhaal uit de bijbel van Noach, waarin de duif komt aanvliegen met een takje als teken dat de "nieuwe" wereld is aangebroken. " Een troostrijk beeld voor de dood", dacht ik, "een teken van nieuw leven".

Na de condoleance waarin mensen kwamen om hun medeleven te tonen na het overlijden van zijn vrouw zat er bij zijn thuiskomst op de railing van het smalle terrasbalkon van het appartement een duif. Dat had hij nog nooit eerder gezien, want een duif had weinig te zoeken op die railing. Ze vloog niet weg, ook niet toen de man zijn plantjes ging begieten en vlak langs de vogel liep. De deur ging dicht en de nacht begon.

De volgende ochtend zat tot zijn grote verbazing de duif weer of wellicht nog steeds op de zelfde plek op de railing van het balkon.

Pas toen één van zijn kinderen belde en zei na het horen van de aanwezigheid van de duif:

"maar Pap, je weet toch wel dat mam je wilt laten weten dat het goed met haar is", vloog de duif weg naar onbekende stemming. De boodschap was ontvangen, vanuit Nangijala.

